

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko V. G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2008 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 lipca 2007 r.,

sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie i nie obciąża powódki kosztami postępowania zażaleniowego na rzecz pozwanego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 11 lipca 2007 r. odrzucił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego uznając, że Sąd pierwszej instancji bezzasadnie dwukrotnie przywrócił skarżącej termin do wniesienia apelacji. Faktycznie podlegała ona zatem odrzuceniu już przez Sąd pierwszej instancji, co nakazywało jej odrzucenie w oparciu o treść art. 373 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 373 k.p.c. i wadliwe ustalenie, że Sąd pierwszej instancji niezasadnie przywrócił jej termin do wniesienia apelacji. W oparciu o te zarzuty wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy po raz pierwszy przywrócił powódce termin do wniesienia apelacji przyjmując, że powódka i jej pełnomocnik nie ponosili winy w nienależnym opłaceniu apelacji, gdyż powódka na skutek błędu poinformowała swojego pełnomocnika, że przysługuje jej całkowite zwolnienie od kosztów sądowych. Ocena ta zasadnie została zakwestionowana przez Sąd drugiej instancji. Podniósł on trafnie, że pełnomocnik powódki miał przed wniesieniem apelacji możliwość ustalenia, w jakim zakresie powódka korzysta ze zwolnienia od kosztów sądowych, zapoznając się z aktami sprawy. Brak jego działań w tym zakresie nie pozwala przyjąć, że apelacja nie została opłacona prawidłowo z przyczyn nie zawinionych przez skarżącą. Już z tego względu zachodziła podstawa do odrzucenia apelacji i zarzuty zawarte w zażaleniu należało uznać za niezasadne. Dla rozstrzygnięcia zażalenia zbędne stało się zatem dokonywanie oceny, czy Sąd pierwszej instancji także po raz drugi bezzasadnie przywrócił powódce termin do wniesienia apelacji. Jednakże i w tym zakresie usprawiedliwiona była ocena Sądu Okręgowego, że powódka nie uprawdopodobniła należycie, że jej oświadczenie o stanie majątkowym nie zostało złożone wraz z wnioskiem o zwolnienie jej od kosztów sądowych bez winy skarżącej.

Z tych względów zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw, podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.